

vende til Beskyttelse for vore Færvande, ikke skulde være faste, men bevægelige Batterier. Jeg kan ikke have Noget imod — jeg nævner dette, da jeg er ved at omtale Byggeriet — at der om muligt tages 70,000 Rd. ind ved Realisation af Gjenstande, som vi ikke længere behøve paa Værftet. So for vi sælge alle de Skibe, som ikke kunne bruges til Orlogstjeneste, desto mere besparende og fordelagtigt vil det være; disse Skibe koste Vedligeholdelse, og de Penge, der stikke i dem, ere frugtesløse. Jeg haaber derfor, at man fra Rigsdagens Side ikke vil lægge nogen Hindring i Veien for at realisere Alt, hvad det er muligt paa nogenlunde rimelige Vilkaar at stille sig ved. Der siges i Betænkningen, at der af Ministeriet er givet Meddelelse til Udvalget om, at Pantserbatterierne Eindormens og Gorms Maskiner have svaret til Forventningen. Dette er en Post, som jeg for mit Vedkommende skal opsætte at omtale, indtil vi fra Lændsthinget faae tilsendt den Beslutning, som jeg antager der er bleven vedtagen. — Det er med god Grund, at Udvalget studser noget ved den ringe Tilgang til Skibsbygningskolen. Jeg vil haabe, at den høitagtede Minister vil være særlig opmærksom paa, at en saa nyttig Institution ikke bliver unyttig derved, at den, Gud veed af hvilke Grunde, ikke besøges af Skibsbyggere. Det synes jo virkelig, som om man paa Værftet kunde trænge til noget større Kjenndskab til Skibsbyggeri i det Hele, og derfor vilde det være ønskeligt, om yngre Kræfter bleve opdragne til at hjælpe paa de ældre. Jeg hører ikke til dem, der have hadt stor Forventning om den Hjælp for Skibsfarten, der skulde ydes ved at lade Fyrskibene ligge ude om Vinteren. Østersøen er saa at sige i det Hele taget spærret i Vintermaanederne, og den Seilads, der er paa Rattegattet i selve Vintermaanederne, f. Ex. i Januar og Februar, er saare ringe; med Hensyn til hvad der er bemærket af flere Medlemmer om den Usikkerhedstilstand, som der er tilstede, saa vil den altid være der for de Skibe, der komme Nord fra og ville seile gennem Rattegattet, da naturligtvis Fyrskibene paa en Studs og uden mindste Varsel kunne blive inddragne, S forrige Tider vidste man, at Signalerne fra

Hansholm Fyrtaarn underrettede de Skibe, som søgte Rattegattet, om Istilstanden i Færvandet. Jeg maa lægge til, at saavidt jeg har iagttaget i en lang Række af Aar, har der været meget faa Forlis, som man paa nogen Maade kunde tilskrive Manglen af Fyrskibe i Færvandene. Smidlertid foreligger der jo intet Forslag til nogen Forandring, og en saadan vilde maasse ogsaa være mislig, men nogen Økonomi kunde der dog iagttages. Jeg maa tillade mig at bemærke, at naar vi, saaledes som det ærede Medlem for Kjøbenhavn's 9de Valgfreds (Tuxen) ansøgte, tidligere holdt Skibene ude i Januar og Februar Maaneder, saa ser man her, at i Aaret 1870—71 var der 6 Fartøier, som gik bort inden den 31te December, og som kom tilbage igjen fra den 7de og til den 19de Marts. Vi have altsaa i Virkeligheden manglet Fyrskibe i Rattegattet i Vintermaanederne, uden at jeg, det gjentager jeg, har hørt, at det har afstedkommet nogen Skibsulvle. Der siges, at Ministeriet er betænkt paa at slutte en Afford om at hjerpe Fyrskibene ind, naar det behøves, men senere har jeg hørt, at man istedetfor den Kanonbaad, der har tjent som Vagerfartøi, skal have udrustet „Absalon“, og den vil ogsaa som et kraftigere Fartøi være til større Nytte med at hjerpe Fyrskibene ind. Jeg formoder altsaa, at der maa kunne finde nogen Besparelse Sted mod, hvad der er opgiivet. Jeg behøver vistnok ikke at sige, at jeg skal stemme for enhver Nedsættelse til Lodseriet ved Esbjerg. Inden denne Havn kom paa Bane, have vi ikke hørt Tale om noget Lodseri der hverken fast eller løst; man har søgt denne Havn, som man fremdeles vil blive ved at søge den, i meget ringe og indskrænket Omfang. Man har jo set, at Skibene til og fra Fæns ere gaaede ind og ud uden Lodser eller noget fast Lodseri, og jeg antager, at hvis den Mulighed skulde indtræffe, at der kom et Skib, som vilde til Esbjerg, vilde man kunne hjælpe sig ligesaa godt, som man hidtil har gjort. Skal der oprettes et Lodseri, saa lader os dog i alt Fald vente, indtil vi se, at Havnen er færdig, og saa vil jeg som Betingelse for at anlægge Lodseri og bygge Fyrtaarne der dog gjerne se, at eet eller to Fartøier søge Havnen.